

**PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2019/2020**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK FRANCUSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJF-P1**

KWIECIEŃ 2020

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.2.		D
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B
	2.4.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.2.		A
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.4.		C
	3.5.		C
	3.6.		C

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		B
	4.3.		A
	4.4.		E

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
	6.2.		C
	6.3.		A
	6.4.		B
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		E
	7.3.		C

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		A
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		B
	9.3.		C
	9.4.		C
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Podczas wakacji podróżujesz po jednym z krajów europejskich. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) ten właśnie kraj na letni wypoczynek
- wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)
- napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży
- poradz się koleżanki, jakie pamiątki kupić dla najbliższych.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.2. *Zdający opisuje wydarzenia życia codziennego i komentuje je.*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.8. *Zdający prosi o radę [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu.
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży**
Malheureusement, à Paris, il pleuvait. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Malheureusement, à Paris, il pleuvait et il faisait froid.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) ten właśnie kraj na letni odpoczynek**
Je suis à Marseille car j'aime le français, la cuisine et les plages en France.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)**
À l'aéroport, j'ai eu un problème, ma valise pesait plus de 20 kg. Heureusement, mon frère a pris quelques affaires dans son sac à dos.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
 - **wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)**
Mon bagage à main était trop grand et je ne pouvais pas le prendre à bord donc j'ai dû l'enregistrer.
6. Wyrażenia takie, jak np. *la cuisine française/italienne, la langue espagnole, la culture francophone*, są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży**
*Le programme du voyage était peu intéressant et ennuyeux.
Pendant tout mon séjour, il faisait toujours beau et mauvais.*

Les restaurants étaient chers, il fallait payer beaucoup.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.

• **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży**

Le climat, les hôtels, la cuisine, rien ne m'a plu.

9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.

10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.

11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.

12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.

• **wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)**

• **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży.**

Je ne suis pas du tout content de ce voyage car on a perdu mon bagage à l'aéroport et je suis restée deux jours sans mes affaires personnelles.

13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. uzasadniając, dlaczego wybrał ten właśnie kraj na letni wypoczynek pisze: *Je profite toujours des offres last minute.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.

15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.

• **poradź się koleżanki, jakie pamiątki kupić dla najbliższych**

J'ai acheté des chocolats belges pour ma mère. Qu'en penses-tu ? („nie odniósł się”)

O→N

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas ce qui m'a déçu. / Je ne sais pas comment j'ai résolu ce problème.*

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

• **wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)**

Ma valise ouverte. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży**

Le guide w katakumbach n'était pas bien/compétent. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Podczas wakacji podróżujesz po jednym z krajów europejskich. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) ten właśnie kraj na letni wypoczynek**
- **wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)**
- **napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży**
- **poradź się koleżanki, jakie pamiątki kupić dla najbliższych.**

Salut !

J'ai décidé de passer les vacances en Europe.

- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) ten właśnie kraj na letni wypoczynek**

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający uzasadnia wybór kraju na letni wypoczynek, np.

- wyjaśnia, co skłoniło go do wybrania takiego kraju, np. *J'ai trouvé une offre très intéressante de vacances en Italie.*
- opisuje wydarzenie/okoliczności, które zachęciły go do wyboru takiego kraju, np. *J'ai vu un reportage intéressant à propos de la Toscane et j'avais envie de la visiter.*
- wymienia swoje upodobania, preferencje, doświadczenia związane z kierunkami wakacyjnymi, np. *J'aime beaucoup la mer, donc je suis allé sur la Côte d'Azur. / J'ai déjà visité la Provence et je voulais y retourner.*
- opisuje, w jaki sposób inna osoba/inne osoby wpłynęła/wpłynęły na wybór zdającego, np. *Mon ami m'a parlé de cette région et il m'a proposé d'y aller ensemble.*

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (car, parce que), gdy z kontekstu nie wynika powód wyboru kraju na letni wypoczynek, np. *J'aime la montagne.* („nie odniósł się”), *Je suis allé en Suisse parce que j'aime la montagne.* („odniósł się”)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- nie wyjaśnia, dlaczego wybrał taki kraj, np. *Cette année, je passe les vacances en Slovaquie.*
- zapowiada, że dopiero w najbliższym czasie będzie chciał wyjechać na wakacje, np. *Dans une semaine, je vais en vacances en Autriche.*
- pisze o podróży, która już się zakończyła, np. *Lundi dernier, je suis rentré de Normandie.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
J'ai envie de partir en juin. Après le bac, j'irai en France.	J'ai choisi la France car je l'aime beaucoup. La cuisine italienne est excellente, donc je suis allé à Rimini.	J'ai choisi la France car je l'aime beaucoup, je peux y aller chaque année pour découvrir quelque chose de nouveau. Je passe mes vacances en Espagne où j'ai beaucoup d'amis. Pour moi, c'est une occasion de parler espagnol et de connaître de nouveaux sites.

- wspomnij o problemie z bagażem w czasie podróży i jak go rozwiązałeś(-aś)

5.2. Zdający opisuje wydarzenia życia codziennego i komentuje je.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- wyjaśnia, co stało się z bagażem podczas podróży, np. *Mon bagage a été perdu. / J'ai oublié mon petit sac à dos à la gare.*
 - opisuje działanie innej osoby/innych osób, która/które spowodowały problem z bagażem, np. *Un des passagers a volé mon sac à dos.*
 - wskazuje na cechy bagażu, które spowodowały problem, np. *Ma valise était trop lourde.*
- LUB
- wyjaśnia, w jaki sposób rozwiązał problem z bagażem, np. *J'ai dû payer 50 euros car mon bagage a été trop lourd. / Je suis retourné à la gare pour chercher mon sac à dos. Heureusement, il était toujours là.*
 - pisze, w jaki sposób inna osoba pomogła/inne osoby pomogły rozwiązać problem, np. *Mes amis m'ont prêté de l'argent pour payer le supplément bagage.*

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (wspomnienie o problemie z bagażem w czasie podróży oraz rozwiązanie tego problemu) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np.

- wspomina ogólnie o problemach w podróży, np. o opóźnieniach pociągów, lotów, np. *Mon vol a été annulé. / Je me suis trompé de train.*
- wyjaśnia, w jaki sposób rozwiązał problem niezwiązany z bagażem, np. *Pour apprendre l'allemand, je me suis inscrit à un cours intensif à Berlin.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Tout s'est bien passé. Mon ami avait des problèmes à l'aéroport. J'ai raté mon train.	J'ai laissé mon sac dans l'autocar. À l'aéroport j'ai dû jeter mes produits de beauté.	À l'aéroport de Rome il n'y avait pas mon bagage et je suis allé à l'hôtel sans valise, j'ai dû acheter ma brosse à dents. Quand j'ai ouvert ma valise, j'ai vu que ma crème de soleil était ouverte et j'ai dû laver ma chemise salie.

- napisz, co Cię rozczarowało w tej podróży

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do negatywnych stron swojej podróży, np.

- przedstawia przynajmniej jedną wadę / jedną opinię negatywną na temat swojej podróży, np. *Je suis déçu car c'était un voyage trop long.*

Opinia zdającego może odnosić się do środków transportu, warunków zakwaterowania, wyżywienia/kuchni, zwiedzanych obiektów, pogody, mieszkańców danego kraju, jakości usług, przewodnika, programu itp.

- przedstawia negatywny wpływ innej osoby/innych osób na przebieg podróży, np. *Je voulais monter au sommet de la montagne mais mon ami était trop paresseux. / Je n'ai pas pu visiter Versailles car les gens de mon groupe ont renoncé à cette visite.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający

- wymienia pozytywne strony swoich wojaży, np. *J'ai beaucoup aimé les Italiens, ils sont très ouverts.*
- opisuje niezadowolenie/rozczarowanie podróżą innej osoby, np. *Mon frère est déçu de son voyage en bus à Londres, c'était trop fatigant pour lui.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Je suis content de mon voyage.</p> <p>Avoir beaucoup de temps libre pendant la visite d'une ville, c'est bien.</p> <p>J'ai été déçu.</p>	<p>Malheureusement, nous avons visité trop de choses pendant une journée.</p> <p>J'ai voulu passer plus de temps à la plage mais il a fait froid.</p>	<p>Malheureusement, nous avons visité trop de choses pendant une journée, c'était trop fatigant et trop vite.</p> <p>On a perdu beaucoup de temps à discuter et le programme changeait tout le temps. Notre guide a été peu compétent.</p>

- **poradź się koleżanki, jakie pamiątki kupić dla najbliższych.**

7.8. Zdający prosi o radę [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający formułuje prośbę o radę dotyczącą zakupu pamiątek dla najbliższych, np. *Tu as une idée de ce que je pourrais acheter pour ma mère ? / Je ne sais pas ce que je peux acheter pour ma famille. Tu veux m'aider ?*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający

- nie pyta o radę, np. *Je sais déjà ce que je vais acheter pour ma famille.*
- informuje koleżankę, że kupił już pamiątki dla rodziny, np. *Hier, j'ai acheté des souvenirs pour ma famille.*
- nie precyzuje, czego ma dotyczyć rada, np. *J'ai un problème. Aide-moi s'il te plait.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>J'ai déjà choisi un cadeau.</p> <p>J'achète toujours des souvenirs de mes voyages.</p>	<p>Tu peux me suggérer quelque chose comme cadeau pour mon père.</p> <p>Je voudrais acheter un souvenir pour mes parents. Tu pourrais me conseiller ?</p>	<p>Tu peux me suggérer quelque chose comme cadeau pour mon père, il aime bien le football surtout l'équipe de PSG.</p> <p>J'ai voulu acheter un foulard pour ma mère comme souvenir. Qu'est-ce que tu en penses ? Où est-ce que je pourrais l'acheter ?</p>

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływania się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia /kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **poradź się koleżanki, jakie pamiątki kupić dla najbliższych**

Qu'est-ce que je peux acheter pour ma famille ? Tu as une idée ?

Je voudrais acheter un souvenir pour mes parents. Tu pourrais me conseiller ? – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *svp*, *bcp*, *dsl* („*désolé*”), *NP* (*no problem, pas de problème*), należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série* „*M jak miłość*”, *livre* „*Świat Dysku*”.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *la rue* (2 słowa), *chez le docteur* (3 słowa), 1780 (1 słowo), le 10.01.2017 (2 słowa), le 10 janvier 2017 (4 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - słowa łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, le *XXe siècle* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nove Horyzonty*. – 4 słowa.